

for statens tjenestemænd gældende regler, således at lønnen i modsætning til den nu gældende ordning vil blive større for en forsørger (i dag ca. $\frac{1}{5}$ af samtlige distriktsjordemødre) end for en ikke-forsørger. Af det således fremkomne lønningsbeløb skal distriktsjordemoderen imidlertid efter forslaget kun oppebære 55 pct., indtil slutløn er opnået, og derefter 60 pct., idet hun som anført i de almindelige bemærkninger som hidtil skal oppebære en del af sin løn i form af indtægter ved praksis. Herved vil der på den ene side være en tilskyndelse for den foretagsomme jordemoder til at forbedre sine indtægtsforhold inden for den ved hendes distrikts beliggenhed angivne ramme, medens der på den anden side består en vis risiko for jordemoderen for indtægtsnedgang. — Som det fremgår af forslaget, indgår stedtillæg ikke som en del af den anførte „fiktive“ tjenestemandsløn, hvilket bl. a. skyldes, at de overenskomstmæssigt fastsatte honorarer for fødselshjælp til sygekassepatienter er af forskellig størrelse henholdsvis på landet og i byerne eller de bymæssige bebyggelser med over 1 500 indbyggere. Den foreslåede løn fra det offentlige vil herefter (beregnet pr. 1. april 1951) udgøre:

<i>begyndelsesløn</i>	
forsørger	ikke-forsørger
4 026 kr.	3 234 kr.
<i>slutløn</i>	
forsørger	ikke-forsørger
5 901 kr. 84 øre	5 109 kr. 84 øre.

Lægges hertil de anførte gennemsnitlige honorarindtægter i en jordemoderpraksis på landet med 100 fødsler årlig: 6 300 kr., får man følgende totalindtægtsbeløb for den „fuldt beskæftigede“ distriktsjordemoder:

<i>begyndelsesindtægt</i>	
forsørger	ikke-forsørger
10 326 kr.	9 534 kr.
<i>slutindtægt</i>	
forsørger	ikke-forsørger
12 201 kr. 84 øre	11 409 kr. 84 øre,

der omtrentlig svarer til de foran beregnede indtægtsbeløb (forskellen mellem totalindtægten for en forsørger og for en ikke-forsørger er dog noget mindre efter de her anførte beløb).

Som det fremgår af § 5 og § 10, foreslås det, at distriktsjordemoderen af den løn, hun oppebærer, skal betale boligbidrag, hvis hun har tjenestebolig, og pensionsbidrag efter samme regler som statens tjenestemænd, men således at bidragene beregnes i forhold til den fulde fiktive pensions-

givende løn. Ved opgørelsen af forhøjelsen i forhold til den nuværende løn, der er en „nettoløn“, må man derfor fradrage disse bidragsbeløb i de anførte foreslåede lønningsbeløb. Idet fradraget for bolig herefter udgør 360 kr. på alle løntrin, jfr. § 5, stk. 1, 1. punktum, og fradraget for pension udgør 150 kr. på begyndelsesløn og 249 kr. på slutløn, jfr. § 10, 3. og 4. punktum, fremkommer følgende nettolønninger (pr. 1. april 1951):

<i>begyndelsesløn</i>	
forsørger	ikke-forsørger
3 516 kr.	2 724 kr.
<i>slutløn</i>	
forsørger	ikke-forsørger
5 292 kr. 84 øre	4 500 kr. 84 øre.
<i>begyndelsesløn</i>	
forsørger	ikke-forsørger
1 169 kr. 80 øre	377 kr. 80 øre
<i>slutløn</i>	
forsørger	ikke-forsørger
2 114 kr. 64 øre	1 322 kr. 64 øre.

Ved indførelsen af de foreslåede principper for lønberegningen opnår man ikke alene et i forhold til den nuværende ordning forenklet system med tilknytning til almindelige lønningsregler, herunder med forskellig aflønning af forsørgere og ikke-forsørgere, men der indføres også en stærkere stigning fra begyndelsesløn til slutløn, hvilket harmonerer med, at distriktsjordemoderen er afskåret fra at avancere til højere normerede stillinger. Om tjenestealderens beregning foreslås de hidtil gældende regler opretholdt, således at afbrudte ansættelsesperioder som distriktsjordemoder kan lægges sammen. Om tidligere tjeneste som reservejordemoder henvises til bemærkningerne til § 17, stk. 2. Endvidere skal en distriktsjordemoder efter forslaget fortsat ansættes uden forudgående aspiranttjeneste eller prøvetid, jfr. den tilsvarende bestemmelse om statsansatte sygeplejersker i tjenestemandslovens § 6, stk. 8, 1. punktum.

ad stk. 2.

Da man uanset bestræbelserne for en rationalisering af distriktsinddelingen må regne med, at der endnu i temmelig lang tid vil være distrikter, hvor jordemoderens arbejdsmuligheder — navnlig på grund af geografiske forhold — vil ligge væsentligt under en praksis svarende til 100 fødsler om året, foreslås der som hidtil ydet et særligt tilskud